

Dosar nr.6531/2/2013

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI-SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 11.02.2014
COMPLETUL CONSTITUIT DIN:
PREȘEDINTE: HORAȚIU PĂTRAȘCU
GREFIER: ELENA SUZANA MUTU

Pe rol se află soluționarea cererii de contencios administrativ și fiscal formulată de **reclamanta ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL** în contradictoriu cu **pârâtii** și , avand ca obiect – „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns reclamanta, prin președinte Dan Nicușor-Daniel și vicepreședinte , cu delegație la fila 88 din dosar, pârâtul prin avocat , care depune împuternicire avocațială la dosar și pârâtul prin avocat cu împuternicire avocațială la fila 104 din dosar, lipsind pârâta

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează Curții faptul că, prin întâmpinare, pârâtu a invocat excepția lipsei capacității procesuale de folosință a după care,

Ca o chestiune prealabilă, avocatul pârâtului solicită instanței să precizeze în ce măsură apreciază că apărările invocate de către pârâtul sub forma inadmisibilității acțiunii primează sub formă de excepție și nu mai este necesar a se depune documentația care a stat la baza emiterii avizului contestat în cauză sau se impune, înainte de a stabili dacă avizul este sau nu act administrativ, să se depună totuși documentația care a stat la baza emiterii sale.

Avocatul pârâtului arată că are aceeași solicitare.

Reclamanta, prin președinte Dan Nicușor-Daniel, apreciază că se impune depunerea documentației care a stat la baza emiterii avizului contestat, deoarece la dosar nu este depus nici măcar avizul emis de către emitent.

Avocatul pârâtului arată că, prin întâmpinare, a invocat excepția inadmisibilității prezentei cereri, învederând că, în cererea formulată între

aceleași părți, care a avut ca obiect suspendarea efectelor aceluiași aviz atacat, instanța a hotărât, în baza deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție dată cu titlu de practică unitară, că un astfel de aviz nu poate fi supus controlului de legalitate, în condițiile legii contenciosului administrativ, deoarece acesta reprezintă o simplă operațiune administrativă anterioară emiterii actului administrativ. În același dosar, instanța nu a socotit ca fiind necesar ca să depună actele care au stat la baza emiterii avizului, întrucât acest aviz nu poate fi cenzurat, din punct de vedere al legalității, de către instanță.

Prin urmare, având în vedere hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciază că și instanța de astăzi urmează a se pronunța în raport de solicitarea de a fi depuse la dosar niște acte care nu privesc un act administrativ în înțelesul stabilit prin Legea nr. 554/2004.

La solicitarea Curții, avocatul pârâtului arată că avizul contestat a fost depus de către reclamantă la dos...

Reclamanta, prin președinte Dan Nicușor-Daniel, consideră că în speță se aplică prevederile art. 13 alin. 2 din Legea nr. 554/2004.

Curtea constată că în cauză a fost invocată excepția de inadmisibilitate și apreciază că pentru soluționarea ei este suficient ca actul atacat să fie la dosar.

Prin urmare, Curtea acordă cuvântul pe excepția de inadmisibilitate a acțiunii.

Avocatul pârâtului arată că excepția invocată este fondată și solicită admiterea ei, întrucât în cauză se atacă un aviz și nu un act administrativ, în înțelesul stabilit de legiuitor prin Legea nr. 554/2004, modificată. Câtă vreme avizul nu produce, în sine și de sine stătător, efecte juridice, rezultă că acesta nu poate fi atacat pentru motivul că fără actul administrativ pentru care a fost emis, acesta este ca și inexistent.

Prin urmare, instanța nu are obiectul cererii asupra căruia să se pronunțe.

Avocatul pârâtului solicită admiterea excepției de inadmisibilitate a acțiunii și amânarea pronunțării pentru a depune și concluzii scrise cu privire la această excepție.

Menționează că avizul este un act premergător și nu există posibilitatea atacării lui în contencios administrativ, singurul act care poate fi atacat în contencios administrativ fiind autorizația de construire. Avizul nu afectează valabilitatea autorizației de construire.

Cu privire la excepția de inadmisibilitate a acțiunii, reclamanta, prin președinte Dan Nicușor-Daniel, arată că a dezvoltat pe larg în răspunsul la întâmpinare motivele pentru care solicită respingerea acestei excepții. Consideră că este admisibilă atacarea avizului pentru două motive.

În primul rând, invocă dispozițiile art. 24 alin. 3 din Legea nr. 422/2001, a monumentelor istorice, care prevăd că are posibilitatea să

verifice lucrări în temeiul autorizației și al avizului . Prin urmare, avizul deși este dat pentru emiterea unei autorizații, își păstrează efectele dincolo de momentul emiterii autorizației. Precizează că a depus la dosar în acest sens o hotărâre a Tribunalului București, rămasă irevocabilă.

În al doilea rând, arată că în dosarul pe care avocatul pârâtului l-a indicat, reclamanta a solicitat suspendarea avizului pentru demolarea , iar instanța a considerat că acesta nu este act administrativ și a sugerat ca reclamanta să atace autorizația în momentul emiterii ei.

În speță sunt incidente dispozițiile art. 47 din Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, referitor la dreptul la o cale de atac eficientă. Precizează că numai atacarea acestui aviz poate să preîntâmpine prejudiciul. Acest aviz este dat, atât pentru demolarea imobilului, cât și pentru construirea lui pe o altă locație, care ar presupune alte distrugereri.

Mai arată că doctrina susține că avizele consultative nu sunt acte administrative și nu este admisibilă o acțiune împotriva lor, însă nu se pronunță asupra avizelor conforme și obligatorii.

Precizează că odată cu răspunsul la întâmpinare a depus și practică judiciară în care avize ale au fost considerate acte administrative, fiind admisibilă și acțiunea împotriva lor.

În replică, avocatul pârâtului arată că reclamanta își invocă propria culpă rezultată din faptul că nu a înțeles să atace autorizația de demolare, probabil că nici nu mai este în termen să o atace și încearcă să prevină un prejudiciu, care susține că a fost deja produs, în sensul că a fost dezmembrată și nu demolată pentru a fi reconstruită într-un alt amplasament.

nu mai există în acest moment pe locul pe care a fost construită inițial, urmând a fi reconstruită. Așadar, nu se poate preîntâmpina producerea acestui pretins prejudiciu rezultat din faptul dezmembrării . Reclamanta nu era ținută să formuleze o cerere de suspendare exclusivă în ceea ce privește autorizația de construire, ci și o acțiune în anularea autorizației de construire.

Curtea pune în discuție și excepția lipsei capacității procesuale de folosință a

În ceea ce privește excepția lipsei capacității procesuale de folosință a , avocatul pârâtului arată că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 77 din Legea nr. 215/2001, în sensul că primăria reprezintă o structură funcțională cu activitate permanentă și nu are personalitate juridică, nu are patrimoniu, astfel că, în nicio ipoteză nu stă în judecată.

Avocatul pârâtului arată că susține argumentele invocate de către avocatul pârâtului cu privire la excepția lipsei capacității procesuale de folosință a , în sensul

admiterii ei.

În replică, reclamanta, prin președinte Dan Nicusor-Daniel arată că există o acțiune de suspendare a autorizației de desființare a și o acțiune de anulare a acestei autorizații, care este subsecventă prezentului aviz.

În ceea ce privește excepția lipsei capacității procesuale de folosință a arată că lasă la aprecierea instanței, având în vedere că practica este neuniformă.

Curtea declară dezbaterile închise și rămâne în pronunțare pe ambele excepții.

CURTEA,

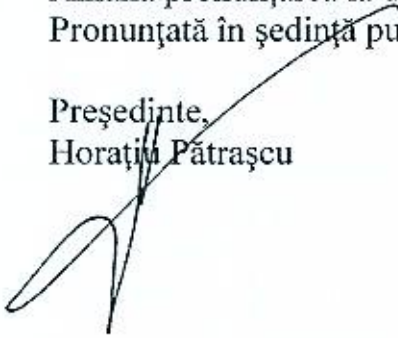
Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, urmează a amâna pronunțarea, sens în care,

DISPUNE:

Amână pronunțarea la data de 18.02.2014.

Pronunțată în ședință publică, azi, 11.02.2014.

Președinte,
Horațiu Pătrașcu

Grefier,
Elena Suzana Mutu

